

selfis

La novel·la d'una generació

RICARD RUIZ GARZÓN
SAÏD EL KADAoui

Columna

SELFIS

—

Ricard Ruiz Garzón
Saïd El Kadaoui

COL·LECCIÓ CLÀSSICA

PRIMERA EDICIÓ: GENER DEL 2017

© RICARD RUIZ GARZÓN I SAÏD EL KADAOUI MOUSSAOUI, 2017

PUBLICAT D'ACORD AMB ELLA SHER LITERARY AGENCY

© COLUMNNA EDICIONS, LLIBRES I COMUNICACIÓ, S.A.U.

AV. DIAGONAL, 662-664 - 08034 BARCELONA

ISBN: 978-84-664-2204-8

DIPÒSIT LEGAL: B. 24.771-2016

FOTOCOMPOSICIÓ: VÍCTOR IGUAL, S.L.

CARRER ARAGÓ, 390 - 08013 BARCELONA

IMPRÈS A: CPI (BARCELONA)

www.columnnaedicions.cat

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Dropbox del KIM ► Marroc ► Casablanca ► Lapolla

Això és la polla, Llum. La polla. Al final hi ve tothom, que ve el Pelao i tot, manda huevos, i tu, hala, de cuelgue al Torribera. T'hi cagues. És que... Quin marron, tia. Què collons és això de tancar-te? Tu entre rejas i nosaltres com si res? Per què? No, ni Santako ni el Marroc, tia, viatjar sense tu és una putada, t'ho miris com t'ho miris. I com que no ho vull, ara vas i sí que hi ets. Con un par. Et tinc aquí arrambada, a l'avió, camí de Casablanca. Ni parets ni segurates ni pastis ni infermeres, i al loquero, portes obertes. Jo no estic fotent-li a la tàblet, no és el xungo de l'Édison qui pinta que vulgui potar, no falta ni déu al grup de la Yas.

Planarro, val? Planarro.

Em veus, Llum? Jo sí, vamos, i tant que et veig, estàs on fire. Mig grogui, espatarrada a la finestreta, amb les pestanyes Lady Gaga fetes caldo... De resacón, vaja, amb mil carreres a les mitges i les ungles a mig muerdo. Sorry, m'has sortit així, què... Ets tu mil.

Tinc la Yas, per cert, a tiro de colleja, a la fila del davant. La tia flipa, vol que ens ventilem el totxo abans d'arribar a l'hotel. T'ho dic? Bah, segur que t'hi pixes. Okis, aquí va: la Mernissi, l'autora aquesta que ens fa llegir per Lite, té un aire a tu. No, no per la foto, joder, no fotis. És

que té pilotes, com tu. És una crac... Però vaja, que en porto la meitat, d'*El hilo* aquest, perquè de tant en tant la loca es posa a llargar de catifes i em quedo més sobat que el cul de la Choni. I a més, saps què? Que em ralla lo d'internet: jo llegint una africana que s'enrotlla sobre fils i xarxes, i tu a Europa sense wifi i sense 4G, sense res fins que jo pugui penjar això i tu t'ho baixis i t'ho acabis llegint. WTF, Llum!

Va, fora mals rotllos. T'ho explico perquè m'estressa mil, i més amb el plan que ha muntat l'Indi: les mesquites, Derb Ghallef, la platja... Tot això ho vol veure el mònguer abans de sortir follats cap a Marrakech, o Marràqueix, que diu la Yas. A veure si els pringats del Numància no són els que s'han quedat a Santako a dues veles, tia... A veure si al final hi haurà més curro que festa, aquesta Setmana Santa...

Ep, Llumí, faig un kit-kat!

Sorry, he fet el break perquè portaven el dinar. Sí, tia: fàstic de plàstic. Viva el low-cost... No sé per l'hora si tu aniràs també halant. Més merda, segur que al Torri no et foten les braves del Cruce. I a sobre, amb la Yas i l'Indi per aquí, no m'he pogut ni pillar una birra. Ell sí que se l'ha demanat, el notes, segur que la claves: sí, tia, una zero. De quina mani ha sortit l'Indi? No és que em moli més el Chopenja, les classes de l'Indi s'entenen, però de profe al viatge... És que és Sosomán, Llum! Ho veus, no? Aquest el 15-M feia de pancarta, o de pal de pancarta, perquè una altra cosa... Ah, parlant de pals: de posar-se palote res, fijo que la Yas no se'l tira.

Al figaflor aquest? Al sense sang? Amb un zombi no és necrofília?

Re, tia, megacagada.

És que ets una petarda, tot el puto dia dient que para hacer bien el amor hay que venir al sur, en plan Raffaella Carrà, i al final ni els profes ni tu ni jo ni Steve Jobs. Perquè ni fumat, val? Ni mig pajote, ja veus: dels dotze de la Yas avui no et posaria cardíaca ni el Rasch. Hòstia! El Raschid, que no t'ho he dit! Que el perraco l'ha liat al Prat! Saps que els segurates li han obert la bossa? A la Yas una mica més i li dóna el jamacuco, perquè, no fotis... A ell, l'hi havien d'obrir? A l'Ollas, precisament? Val, ha acabat passant, sí, tots ho hem fet, però...

Que penco, el Rasch. I a sobre s'hi pixava.

Vaig a agafar els cascos per tapar la Choni, que la tinc al darrere fotent taladro. Es pensarà que va de mercadillo... Bah, que le den, jo a tope amb l'Adele. Sí, sí, ja ho sé, sóc un bragas, eh? Ara et foto els Arcade, o els Arctic Monkeys. Dedicats. Fijo que et ratlla no tenir la nostra playlist, que cabrons, treure't també l'Spoty. I el mòbil. I la tàblet. I l'Ask, l'Ask també, de què van, hòstia, ni que t'haguessis carregat algú!

No t'has carregat ningú.

Bueno, a mi. Una mica a mi. I el Rasch. I a tu, sobretot a tu.

Ai, Llumeta, la meva indepe...

Em fot no saber quan llegiràs això, aquesta mena de diari monyes que t'escric mentre pillo wifi. Per baixar-lo junts, per imprimir-lo i regalar-te'l. Per fer veure que hi ets. Per viatjar junts, com teníem previst.

Buf, quin down. Pues no, passo. Ni pel forro, ja ho he dit. Tu véns fijo... Ja et tenim aquí, de rulet, val? El teu rulet, el nostre rulet. Hasta podem parlar del Rasch, i del concert, i dels Franfer... Okis, okis, no em passo, prou prou prou amb el temita. Només vull que tornem a passar-ho de puta mare, joder... Fiestuki, fiestuki i buenas vibras. Re de mals rotllos.

A veure el Marroc, a flipar-la i a tornar després a Santako.

Saps què li he sentit dir abans a la Yas, Llum? «Al safar-zafar». Diu que vol dir 'viatjar és la victòria'. Té collons. En àrab sona mig swag, però...

És que no vull que tinguem un altre mal viatge, val?

Jura-m'ho, tia: no el tindrem.

Et poso els Arcade, va. De parte de tu tete.

Loving Llum.

Facebook del RASCH

Nou missatge

Per a: Llum Pemán

Missatge:

Aquí me tienes, Llum, i en català, en el meu català caní, com et vaig prometre. No sé si el Kim t'escriurà, ya te digo, però passo que te la foti amb la seva versió.

La seva sonarà millor, però la meva serà la menys biciosa de les dos. No, de les dues, que això no ho oblidó, que me'n vas fer dues, de pajas, no dos, yeah...

Put a indepe... En fi, no poder xatejar amb tu és un ascazo, saps? A veure si t'obren ja el grifo al loquero! Quina putada! Em quedo pilladíssim sabent que t'has quedat al Torri. Tu, entre majaras, això sí que és de bojos. Tu, amb el tarro que tens. I no només tarro...

Va, al tema, que trempo. Ha anat d'un pèl que no féssim campana els dos. Sí, sí, tia, jo també. Però he pensat en la teva pregunta, i en la Yas... Ja saps, la tia no deixa de fotre canya. Es creu que em farà passar pel tubo, es creu la merda del meu futur. Quin futur ni quines hòsties... Sembla tonta del cul... Sí, ja et sento, no ratllis... Que tot està per fer i tot és possible, eh? Ya digo: tontes del cul. Les dues. No hi ha res a fer amb el Rasch.

Clar que si vols lerdos, el grupito. Tinc el Friki al costat, jalant pringles com un walking dead. I a la seva dreta, l'Indi. No em volen perdre de vista, ni ell ni la Yas. Al davant hi ha el Pelao, la Choni i la Tania. I més enllà, el Kim, l'Édison i la Lola. I rere el conductor, la Yasmín i la Hui Chao. Tots de Nobel, pa' cagarse. El millor de l'insti en un sol bus...

La meitat de la penya, además, va fent veure que es mira el totxarro aquest de la tal Mernissi. Com si pillessin. De la que te has librado, Llum, no passo de la pàgina 10. Aquest curs no em trec Lite ni amb el punt extra del viatge. Cate fijo. Un més pa' la col·le. I el vell, després, fijo que la palma. Fijísimo. Ni que sigui per fotre, com el teu. Putos viejos.

Y ya, vamos a lo bueno. A ti. Aquí em tens, ratllat amb el Face però sense wifi, deixant-me els dits com si xutar-te després el chorreo per privat fos el mateix que

parlar amb tu. No sé, Llum, no sé què merda fer. Suposo que esperar a veure si pillen que l'han cagat i et deixen anar. I mentrestant, fer un corta y pega de la ruta que la Yasmín ha preparat per repetir-la algun dia junts, no?

El moro portant-te al moro, no seria power?

I què diria el Nach de tot això? Quina merda que no et puguis posar el pinxo que et vaig deixar. Però t'ho puc escriure, encara que ens falti la música, el ritmillo. A veure, el Dr. Rap diria: ¿QUÉ SERÁ DE TU MAÑANA, MI PANA? ¿TÚ Y YO CON CANAS, SIN GANAS? PERRAS LAS GUERRAS, TODOS PARANAS. PERO SIEMPRE SATISFECHOS, DE NO HABER TOCADO TECHO, DE HABERNOS CEPILLADO ESOS MAÑANA, DE HABER DEJADO ATRÁS LOS TIEMPOS RANA. Collons, quina merdaca! Per escrit sona pitjor que el Llach!

No volia ratllar-te, Llum, que ja tens lo teu, però és que estic a la parra. El teu Dr. Mor està a la parra, saps? El teu Dr. Mor no troba el lloc ni al seu país. Saps que al Prat m'han obert la bossa, i que en arribar aquí me l'han tornat a obrir? Allà per la pintaca de moro, i al Marroc, per la d'europèu. No fotis. Allí me he partido la caja en su jeto, com sempre, però aquí he estat a punt de reben-tar-los la boca. Aquí, els maderos, els compatriotes –yeah– m'han rebut a hòsties, saps per què? Doncs perquè no en tinc ni papa, d'àrab. Ya te digo, les sienta como una patada en los mismísimos que el morito ande des-cafeinado. I m'han donat la xapa amb no sé què de la carta nacional, que després la Yasmín ha dit que era el DNI marroquí. L'Indi també flipava i ha volgut fer d'àrbitre,

ja saps com: imperialisme, feixisme, drets humans! Només li faltava el megàfon, no pillava per què em tractaven així. Sort que la Yasmín els ha ensenyat no sé quins papers de l'insti i s'han obert. Ja estava a punt de cridar, saps? De cantar, en plan Dr. Rap, NO TE MIENTO, DOCUMENTO: YO AHORA SOY UN ILEGAL Y ME LA SUDA TU CANAL. EN EL SEXO, SIEMPRE ANAL, EN LA LUCHA, NO NEUTRAL, ANTICONSTITUCIONAL... VUESTRAS NORMAS, SIEMPRE LEJOS, LAS FRONTERAS, PA' LOS VIEJOS. FUERA DE ESO SOY LEGAL, CHAVAL, AUNQUE NO LO SEA INTEGRAL, NI COMPRE TU CARNAVAL, QUE ES EL MAL CAMUFLADO EN PAPELEO. MI COLOR ES EL NEGRO, MUY NEGRO, Y NO, NO ME CONFUNDO, MI CASA ES TODO, TODO, TODO ESTE JODIDO MUNDO, jejeje...

¡Dale, soldado poeta! ¡Dale, Dr. Rap, puto amo! Yeah! Però res, Llum, m'he atxantat. Primer, perquè m'hauries fet canviar Espanya per Catalunya, que tu ni a mig gas deixes l'estelada. I també perquè la Yas m'ha fet cosica, així, ja rebotada abans de sortir. Res, que al final m'ho he cantat per dintre.

Però s'ho mereixien, eh, els cabrons? Tractar-me a mi de traïdor, amb lo que va currar el meu avi en aquest desert. Tinc jo cap culpa d'haver pirat d'aquí amb cinc mesos? Si era un enano, joder, un ñajo, que a mi ningú no m'ho va demanar...

Merda, Llum, arribem a l'hotel. Pinta antro. Et penjo fotos quan pilli wifi.

Tu folleti...

Enviar

Cancel·lar

Gmail ▼

De: Lisbeth Salander

Para: Francisco Pemán

Asunto: Primer informe

12 de abril de 2014 15:36

Señor,

Todo según lo previsto: salida aeropuerto BCN a las 12.35, Vueling 7340, sin retrasos, 12 personas del IES Numancia de Santa Coloma de Gramenet (dos profes y los inscritos, excepto su hija). Duración del vuelo, 2 horas 10 minutos. Llegada aeropuerto CMN a las 13.45 (diferencia de una hora con la Península). Traslado al hotel Manzil de Casablanca en microbús, comida en el hotel.

Pocas referencias a su Mari Luz. El profe de Filosofía, Antonio Jara (el que llaman Indi por lo de los indignados), ha lamentado que no viniera y ha brindado por su recuperación. Los demás han levantado los vasos y han dicho «Por Llum». Sin orden, pero todos. Nadie ha querido hacerle un feo.

En cuanto a los Objetivos nº 1 y nº 2, aún no han contactado entre ellos. Y el Objetivo nº 3 sigue a su aire. No hay relación de grupo, sólo con los llamados *Tróspidos*. **Intentaré acercarme más esta tarde, durante la visita a la casa Moussaoui.**

P. D. Le mando fotos y Excel con justificantes de gastos. Sé que no lo pidió, pero creo que es más profesional. No quiero defraudarle.

Mòbil del RASCH - Nota de veu

12/04/14

15:45:13

Hola, Psico. Sóc el Raschid. Estic gravant un bajón al mòbil, com em vas deman... Hòstia puta, collons, quin fàstic, puta merda! Hablando solo en el váter, y encima en catalán, yo solo, solano, y en katalaski, mira que se me va la flapa...

Mòbil del RASCH - Nota de veu

12/04/14

15:45:56

Apa, Raschid otra vez. Total, pa' qué... ¿Para acabar como Llum? Mira, Psico, gravaré això, sí, i en catanyol, però ja veurem si t'ho passo. D'entrada, va per mi.

Així puc dir com està de buenorra la Nadia, la germana de la Yas. Lo pibón que es, lo verraco

que em posa des que li he fotut escàner al restaurant. I com va de sobrada... Perquè em mira amb un ascazo que tomba. O això, o sóc un paranas. Collons, em posa a mil, però em fa sentir pallasso. Un pringat, sempre pringant, com el viejo. Puto loser. No te avergüences, no te avergüences, eres lo que eres... ¡Gilipollas! Tot el dia morat, ciego que te cagas, i va amb la taja i m'ho diu: que no me avergüence. Com si fos l'abuelo, com si m'hi assemblés. I ara aquesta, la hermanísima, mirant-me com si mengés merda. Aquí no és legal ni el Papa. Bueno, Llum, Llum ahora no está, però ella va de cara. I mira que té lo seu, també, allò dels talls, quin pifostio: las cicatrius molen, diu, a lo emo, diu, tenir-les només per dins és de cagats, diu. Millor que surtin, diu. Acojona, la tia. El seu viejo també, el pitufo, tros de cabró, dient-li Mari Luz i no Llum, i sa mare panchita total, tot el dia sí, Paco, sí, Paco, que mi Paco Paco Paco però en cutre i sense ball ni Beyoncé. La Llum, en canvi, viu fort, a tope, s'aixeca i lluita que t'hi cagues. Va caure, fijo, anava torrada i es va sobrar, però va caure, res més. Si l'han ficat al Torri és perquè no calla, perquè ho diu tot. No es va atxantar ni amb la pasma, que es coneix l'uniforme i l'hi bufa. Collons, la trauria ara mateix del loquero, a hòsties, la rescataria en plan James Bond, en plan Bourne, en plan Jack Bauer. El moro Bauer, yeah,

la portaria a casa, al meu colchón, li posaria el Dr. Rap a tope i apa, a cardar, com ella diu, a follar a saco, dale, sin parar, pim-pam, pim-pam, pim-pam. LIBRE, SENSIBLE, IRRECONOCIBLE. TÚ HICISTE DE MIS RIMAS CONVULSIÓN, ME PLANTEASTE NUEVAS CIMAS, VIVA TU REVOLUCIÓN. TODO LO QUE HAGO ES HOY PENSANDO EN TI, POR TI, PARA TI ES TODO LO QUE SOY. YA NINGÚN MURO ES ALTO, SI HE DE SALTAR, YO SIMPLEMENTE SALTO. Hòstia puta, Llum, hòstia puta.

Facebook del RASCH

Nou missatge

Per a: Llum Pemán

Missatge:

Som falsos de cojones, Llum. Tots. Nada legales, saps? I em ratlla. Però aquí em tens, ajo y agua. Aquí em tens, teclejant coses que no sé si et xutaré. Com diria la Rompedora de Cadenas, «si echo la vista atrás, estoy perdido». Així que res, endavant, com sempre em dius, to tieso y todo eeerecto. Ni un pas enrere i endarrere aquesta gent, ni que sigui per fotre el viejo. Que no, que ja sé que tu ho sents, segadora, que no és per moda. Bah, en tot cas no será por ganas. Ara mateix m'agafava un vol per rescatar-te dels salvatges, en plan Jon

Nieve amb la Ygritte. A tu, que tant t'hi pixes, amb les meves rallades de gel i foc. A tu, mi khalessi. Aunque acabe com el Drogo, mig vegeta. Millor fet caldo i sota els tancs que sense tu. Ai, Llum de la Tempesta...

Ja veig que no, que aquest chorreo no te'l xuto, m'està sortint monyes. Però t'ho vull dir, Llum, encara que no ho vegis. Vull dir-te que... que em completes, saps? Que me completes, tía, joder. Que això és molt més que un rotllo, que em tens pillat, tu i la teva planta de tia dura, passant un ou de tothom. Fotent-los el dit del mig, dit a dit, botifarra i vinga a viure. Els pavos se la matxaquen per ser com ets, les paves et matxaquen per ser com ets, i tu al teu rotllo, free total, sempre tu. Sense pandi-lla, sense grups, sense donar la brasa, sense anar de popu ni vacileta. Indepe total. Llumèrrima. Llumil.

Y aun así... Me tienes hiperpillado. Sé que m'ho vas dir, rotllo kleenex, tu t'ho fas amb qui vols, usar y tirar, braguetazo a braguetazo i hala, anar fent, anar tirant, l'esport nacional. Però aquests viejales... Aquests iaïos de vint-i-molts no et mereixen, Llum, són uns merdes. Te'ls folles, sí, se te'n fot el que pensin, com un tio. I jo t'ho respecto, els tens ben posats, vas a la teva, con dos cojones. A veure qui és la loca que te levanta la voz, tu que ets més gran i con tu pinta mamá dragones. A veure qui et bufa o et vacila que te la menges amb patates. Puto masclisme, sí, t'ho compro. Però... i jo?

No significo res, jo? Me l'haig d'envainar? Com collons aguanto jo tot això sense rallar-me encara més? Com vols que et comparteixi estimant-te així?

I no em surtis amb «el Kim ho entén» perquè estic del

bujarra fins al pírcing. Per què el Bragas va en pack amb tu, què cony hi veus, en un monyes que no té ni mitja hòstia? Flipo amb tu, Llum, ja ho saps, amb vosaltres dos. Dieu que aneu de follamics i us hi pixeu, tot el dia que esteu liats, que cardeu, que aneu de free, però no cola. No en una tiarra com tu. No m'ho empasso, saps? Ni amb el rotllo bi que us agrada portar per tocar els ous.

El teu tete-teta, per cert, està també de bajón. Li faltes, et plora pels racons. L'hi noto quan l'agafo de pipón, tot el dia a miradetes, sobant-se el sèptum com si fos sssu tessoro. I amb la tàblet igual. Fijo que t'escriu. Sembla el Friki, que segueix que no caga amb la Play. Sembla el Pelao, que ens té fregits a tots amb el nou iPhone. Sembla l'andorrana amb els seus vestidets. Un circ del quinze, ya te digo.

Enviar

Cancel·lar

Dropbox del KIM ► Marroc ► Casablanca ► Cleca-Rasch

Ei, Llum! Seguim al microbús, muermo total. Porto a tiro de pedo la Hui Chao, que no respira, i l'Édison zombi, així que sóc tot teu. Anem de tornada de ca la Yas, hi hem anat, flipa, a prendre el te. Swag, no? Es veu que és tradició, te amb menta com a símbol d'amistat. Clar que, amb el tros de keli d'aquesta penya, ser hospitala-

ri és de mònguer. Ja deia la loca que hi cabíem, ja. Trenta, hi cabien, al puto menjador! I tots flipats, eh? Resulta que Mr. Moussaoui és pintor i ho té tot ple de quadrets. Quan la Yas ha dit que el vell havia exposat al Museu de l'Eròtica ho podíem haver pillat, però no. Hi hem arribat, hem entrat, hem mirat... i ja no hem tancat la boca ni per beure el puto te.

Culs. Tranques. Clítoris (que ni flowers de com es diu en plural). Sí, Llum, això és el que hi havia pintat als quadres del papi de la Yas. Però no pixelats, no, no de fons o en segon pla. A lo bèstia. A escala real. Com fotos, als morros, en plan Redtube. Tenien el seu què, no et dic que no, amb un rotllo collage i colorines, n'hi havia un de fosforito que semblava el teu vibra. De lluny eren mig cool, val? Un cul cool rere l'altre, hehehe. Però... hòstia, no m'ho esperava! Ni jo ni ningú, les giligirls no han parat de fer saltets. La Lola i la Hui Chao fins i tot es tapaven els ulls, en plan monja. És que són nens petits, Llum, els dónes caca-culo-pedo-pis i semblen de l'Opus. En fi, no sé si et diu res Casablanca, Llum. A mi m'ha deixat tan de quadres com la casa de la Yas. Sembla la carpa del Titus, val? Ni al Xino hi ha tanta barreja. I no és que m'esperés turbants a saco, però... Cony, és que si treies la mesquita era com aquell finde a Andorra (te'n recordes? Ollas total, eh?). Pues Casablanca va por ahí, ja ho veus, mig barri mig capital. La zona d'avui era Pi-jolàndia, per potar. Tendacas de marca, bancs, grata-cels... I més enllà, la medina (et poso selfi a l'Insta; careto, sí, què vols....). La tenen al costat del port, en veure-la t'he agafat la mà, per fer postaleta. Vale, no

siguis borde. És que és una de cal i una d'arena. Aquí més arena, esclar. Arena Madre total, jejeje.

I a sobre, sol.

Sense tu.

Mutilat.

Bragas.

Per això deu ser que vaig empanat. No m'entero, tia. La ciutat flipa, la Yas s'enrotlla, i fins i tot el Pelao, l'Édison i la Jenny semblen menys gilipolles que al Numa. Però jo segueixo fotent-li i fotent-li amb tu. La Tania m'ha dit en pujar al microbús que deixés de lardejar, que semblava el Rasch, que anar parlant sol no em pega. Bah, passo ou i mig de l'andorrana. El que feia no era parlar sol, Llum, era cantar-te el viatge. Estar-me amb tu, tu i el tete a nuestra bola, per variar. Et mirava i et veia donar-li voltes i més voltes al tajin, et veia apujar-te la minifalda per posar catxondo l'Indi, et veia fer sorollets amb les chachas dels Moussaoui (sorollets de coixinet, d'aquells que fots quan veus una pava amb sabatetes de xarol). Ja veus, m'he hagut de menjar el riure perquè m'hi pixava. Però no m'ha costat gaire, després. M'ha canviat el jeto només de recordar que era un fake. Que no hi eres, que m'estava muntant la peli solet. Com un sonat, ja veus. Jo sí.

No sé què dirien els teus psicolocos, Llum. Potser l'han cagat i m'havien d'ingressar a mi.

Total, que el tete fa 1.220 quilòmetres i no surt de Santako. Amb la penya d'aquí ni hi he parlat, fora de la family de la Yas. Bé, no. En realitat he mig parlat amb un paio. T'ho explico, però no siguis bitch, okis? Era un

plasta amb un morro que se'l trepitjava, un brases dels souvenirs. La Lola l'ha torejat, però la Tania, que va d'experta en shopping, s'ha posat diva i m'he hagut de ficar pel mig. I aleshores, en comptes d'anar-se'n, en veure que la Yas i l'Indi seguien lluny, el paio s'ha posat a fotre'm la tabarra, que si el Barça, que si Messi, que si la Champions... Ja veus, el megaexpert que ha anat a trobar, si jo no sabia ni que a l'estiu hi haurà no sé quin torneig. Però ell a la seva, amigo-amigo, barrato-barrato, tú-probar, tú-comprar, Messi-el-crac, vamos, chapón del copón. Segur que hi ha magrebins com la Nadia, la germana de la Yas, però aquest vendemotos... Ja saps que no puc amb això, Llum. Picaresca de pobres, en diu la Yas. Po fale. La cosa és que no em deixava anar i que m'estava mosquejant cosa fina quan ha arribat el Rasch i d'una cleca l'ha enviat a uns metres. Sense dir res. Sense ni mirar-me. La cleca, i apa, a pastar fang.

Ha funcionat, esclar. Però no li he donat les gràcies, al Rasch. No n'hem parlat. Com sempre des dels Franfer. I per acabar-ho d'adobar, aquesta nit anem de concert. De rap.

T'hi cagues. Aquest rulo serà més llarg del que m'esperava.

Tu tete.

WHATSAPP DEL RASCH

Llum Pemán

últ. cop el 24 de març

ES SIMPLE, MUY SIMPLE, DEMASIADO SIMPLE, SIMPLEMENTE SIMPLE: TODAS MIS RIMAS, TODAS MIS CIMAS, Y MIS NEURONAS, TODAS MIS ZONAS, TODO DE TODO, SOMOS TÚ Y YO CODO CON CODO. SIMPLE, MUY SIMPLE: MI VIDA ES DOS. Y NUESTRO AMOR, MI ÚNICO AUTOR.

Mòbil del RASCH - Nota de veu

12/04/14

19:41:56

Ah, la choza, la puta choza. En volia parlar, Psico, per si un cas sents algo, per si t'ho explico. Quin casalote que tenen, els pares de la Yas. Tots al·lucinant pepinos. Estàtues, metres a saco, quadros per un tubo... Mansionaca. I els quadrets, pa' cagarse: culs, polles, conys... L'abuelo canviava la tele si hi sortia una teta, però un marroquí amb pasta és una altra cosa, joder. Al Marroc que jo recordo dels viatges no hi havia quadros de polles, el meu Marroc és el dels que netegen la merda als que pinten els quadros de polles. Com al papa de la Yas. I després van els pavos i ens regalen un

paquetet de te a cadascú. Com a record. I una catifa per a l'insti. I tot arreglat, hala, mig Numa entregat als peus dels senyors. Com deia el Bruce Willis a la pel·li: «¡Joder con los ricos!». O com diu la meva Daenerys, clavadeta a la Llum: «Un dragón no es un esclavo». «¡Cortad las cadenas de cada esclavo que veáis!». Jo sóc un drac, jo vinc del desert, jo trec foc per on calgui si ella m'ho demana. I el te me'l faig jo, que és el que toca, a casa, encara que no sigui de marca. No m'agenollo, no m'atxanto, se me'n fot la puta choza. Si la hermanísima se pone a tiro, yo me la tiro. Pim-pam, pim-pam, folleti power. Els Targaryen som exilats, sí, però no abaixem el cap. Apúntate esa, Nadia, chúpate la. Chúp... Joder, ja va, ja va, puto lavab...!

Facebook del RASCH

Nou missatge

Per a: Llum Pemán

Missatge:

Ja hi torno, Llum. Una altra morcilla del Face sense saber si te la xutaré. Tinc un ratillo, si tothom triga lo que

el Kim a pentinar-se puc explicar-te la Bíblia. O el Corán, aquí millor el Corán, de cabo a rabo. Com si sapigués què collons diu de rabos el Corán. O la Bíblia. Bah...

D'aquí a mitja hora tenim un concert, saps? De rap. Sí, tia, al Marroc canten rap, yeah. No pillaré ni l'hora, però me llama. Hi haurà uns que es diuen Kachela –¿mande?– i un pavo foca, un tal Don Bigg. Pel que diu la Jenny, que l'ha googlejat, és la canya, però ja saps que a la Choni la treus del perreo i és medio analfa. I ja veus, Don Bigg. Sona al King Africa aquell dels collons. Però tranqui, que després t'ho explico. Paraula de Dr. Mor.

Això sí, aMORE, volia dir-te que m'han tangat. Em diuen que al Marroc els fills regalen fuagràs als vells i m'ho crec abans. Perquè no fotis, rap? Això ho ha preparat la Yasmín para metérmela doblada. La pava em fot la xapa en plan coleguita, però no cola, saps? Que si em sento còmode, que si ho recordo, que si em mola la cosa... Pues no, Yas, no: això fa un ascazo triple, tia. I tu més, que vas de profe megaguais però ens ho passes pels morros, que tu ets pastosa que t'hi cagues i jo només sóc un mig moro mig cani de la puta Santako. I no de la de la Tania, tan pijeta, no, la Santako aquella d'Andorra res a veure, eh? I ja per rematar-ho: lo de dir «els Kachela també vénen d'un barri marginal», què, a què treia cap? Què collons és aquest *també*, eh?

Joder, quin taladro, Llum. Això pinta un altre cop a choreo sense enviar, em petarà la paperera. La Yas, pobra, s'ho curra, suposo, ho fa amb tothom. Però em ratlla mazo. Jo em diria: vinga, Rasch, al concert, a cridar, a privar, a liar-la. A lo tuyo, nen. Però és lo que em faltava,

paranas total, si em veiés la Psico parlant sol... O pitjor: escrivint sol, i sense enviar-ho. Em veus, Psico? Em sents, encara que no ho xuti? Algú em sent???

Em ratllo perquè la Llum no hi és, a veure si ho pilleu!!! Que amb la Llum al Torri no es lo mismo, ¡¡¡joder!!!

Que no va fer res, només anàvem passats i cecs i moraos i va passar el que va passar, un puto accident. És que ningú pensa creure-se-la? Seguirem per aquí, parlant gavatxo i prenent batuts a la Disneylandia mora, i ningú no pensarà en la pobra Llum?

Bah, passo. Per anar d'aquest pal, prefereixo tirar-me la hermanísima.

Pim-pam. Follet i a l'atac.

Yeah.

Enviar

Cancel·lar